

IZ CELJA...

„PARTIZAN“ CELJE SE PRIPRAVLJA NA NOVO SEZONO

Pred kratkim se je sestala ožja uprava TD »Partizan« Celje k posvetu o delu v novi sezoni.

Predvsem je treba ugotoviti, da se v »Partizanu« lotevajo dela še vedno pod »dojmom lanske poplave, kajti njene pogubne posledice še v telovadnici niso docela izbrisane. Lani je sicer bila telovadnica z nemalo truda in materialnimi žrtvami obnovljena in urejena za vsakdanjo uporabo po šoli in društvu, vendar je ostalo še marsikaj nedokončano in neurejenega, odloženega na čas počitnic. Sedaj so počitnice pri kraju in pri kraju so tudi dela, ki so telovadnico dokončno usposobila za njen namen. Zeleti je, da bi prenovljena in izboljšana privabila še večje število mladine kot do sedaj.

V tej zvezi, t. j. v zvezi s telovadnimi objekti, ostaja pa še naprej odprto vprašanje letnega telovadišča v neposredni bližini telovadnice. Društvo je sicer z nemajhnimi lastnimi sredstvi zemljišču že dalo najbolj grobo obliko telovadišča oziroma športnega igrišča, vendar je mogoče govoriti šele o polovici izvršenih del. Imobilizacija sredstev je nadaljevanje del ustavila. Zdej nedokončano telovadišče kliče po pomoči. Treba je uvideti, da telovadišče ne bo služilo samo društvu, temveč v največji meri šoli in sta tedaj intervencija in pomoč zadostni upravičena. Do sedaj je društvo vložilo že milijon in pol dinarjev; prav bi bilo, da bi sodobno telesnovzgojno prizadevanje ne ostalo na pol poti. Seveda si društvo po zgotovljenem telovadišču v prosti naravi — enega najpriljubljenejših objektov vsakega telovadca in športnika, obeta ne le večje živahnosti, marveč tudi večjega priliva novega aktivnega članstva.

Neugodno vreme, ki je preprečilo glavne prireditve letošnjega Pokrajinskega zleta »Partizana«, je tudi naše-

SPOMINI NA PRVO SLOVENSKO MATURO NA POPOLNI SLOVENSKI GIMNAZIJI V CELJU

Letos junija je preteklo 35 let, odkar so prvič polagali na popolni slovenski gimnaziji (v poslopju, kjer se danes nahaja I. gimnazija) v Celju dijaki maturo.

Bilo nas je 18 maturantov, od teh se nas je polovica udeležila prve svetovne vojne in poznejših koroskih bojev. Ravnatelj gimnazije je bil takrat profesor Jeršinovič, razrednik prof. Rozman, oba sta že davno pokojna.

Od profesorjev ki so v našem letniku podučevali, je živih samo še pet in sicer profesorji Mravljak, Mastnak, Heric, Holec, in Rajič, prva dva živita v Celju, tretji v Varaždinu, četrti v Ljubljani in peti v Mariboru.

Od takratnih 18 maturantov jih živi danes še petnajst, vsi so še aktivni v raznih poklicih.

Vsakih pet let smo se doslej zbrali k proslavi obletnic in tako se bomo tudi letos ob 35-letnici sestali: in sicer v soboto 8. oktobra ob 20. uri v hotelu »Evropa« v Celju, drugi dan pa bomo napravili z družinami izlet v Dobro.

Kakor običajno ob vsaki obletnici, so tudi letos vabljeni na proslavo vsi oni starejši letniki, ki so med prvo svetovno vojno v raznih dobah posamično polagali maturo, vabljeni so tudi na proslavo vsi bivši maturanti letnika 1921, ki živijo v Celju.

Prijave za udeležbo je poslati do 3. oktobra t. l. na naslov: dr. Mejak Ervin, Celje, Kocenova 2.

Pridite polnoštevilno!

Dr. M.

KAM V NEDELJO IZ CELJA?

Na Braslovško Dobrovlje, vsem nam dobro znano pozorišče težkih partizanskih bojev!

Peljali se bomo do Polzele in jo mahnil v Braslovče, odkoder pelje partizanska cesta na Dobrovlje in je dograjena doselej v dolžini kakih 3 kilometrov do kmeta Rovnika, Partizanska cesta bo speljana v Nazarje.

Najvišji vrh Dobrovelj je Strmec (860 m), najlepši razgled iz Dobrovelj pa je s Končega križa, od koder vidiš po vsej Savinjski dolini ter na vse vrhove naših Mozirskih in Savinjskih planin.

Od Končega križa je v Nazarje samo še četrta ure hoda.

S Končega križa pa lahko nadaljujemo pot po grebenu na Creto, nato pa se spustimo v dolino čez naselje Potok v Kokarje, prečkamo cesto, preidemo skozi gozdove v Gorico in od tam v Pobrežje. Ta pot je zelo prikladna za ribiče. Domov se vrnemo skozi Mozirje, od koder vozi avtobus k vlakom v Smartno ob Paki ali pa neposredno v Celje.

Na Dobrovljah je opaziti kraške pojave, kar je zelo zanimivo: dva neusahljiva izvira vode, prvi in močnejši je Destovnikov izvir, drugi pa je na Creti.

Pri Končnem križu bi bilo primerno mesto za zgraditev planinske postojanke. Zdravstvena oblast pa se zanima za zgraditev okrevališča za bolnike na pljučih nekje na grebenu Dobrovelj.

Le malokateri planinec iz Celja je pešal po Dobrovljah, zato vsakomur priporočamo ta izlet!

Dr. M.

mu društvu preprečilo razvite družbene prapora. Zdej namerava društvo razviti prapor za letošnji praznik Republike. Slovesnost bo združilo s primerno akademijo z nastopom vseh oddekov. Pripravil jo bo načelnik tov. Kokot s svojimi sodelavci. Razen tega pa si bo društvo še naprej prizadevalo, da bo po svojih močeh sodelovalo na vseh drugih partizanskih telesnovzgojnih manifestacijah — tekmovanjih, nastopih in pd.

Celje je nekoč slovelo po dobrih in narodno zavednih telovadcih prav iz vrst delovnega človeka. Ali naj bi danes, v eri delovnega človeka, v tem pogledu popustilo? V zavesti, da je partizanska telovadnica, zlasti danes, ko nudi najrazličnejše možnosti telesnovzgojnega izživljanja, še vedno prvovrstni družbenovzgojni zavod, vabi Partizan Celje tudi letos v njeno telovadnico.

Gibanje prebivalstva v Celju

V času od 3. do 10. septembra 1955 je bilo rojenih 29 dečkov in 32 deklic.

Poročili so se:

Dragutin Novak, gradbeni delovodja iz Celja in Angela Stergar, matičarka iz Latkove vasi; Stanislav Kutin, skladiščni delavec iz Jesenic in Vjekoslava Lazički, elektrovarilka iz Celja; Jurij Sarlah, administrator in Marija Vidmajer, evidenciarka, oba iz Celja; Vincenc Cerovski, mizarjski pomočnik iz Pečevnika in Zdenka, Rožica Lančič, skladiščna delavka iz Zagrada.

Umrli so:

Emilija Cervinka, roj. Vagner, druž. apokojenka iz Celja, stara 76 let; Milena Cestnik, otrok iz Prebolda, stara 10 dni; Ivana Robnik, otrok iz Krncev, Irena Kovač, gospodinja iz Trnovca, stara 55 let; Marija Žibret, posestnica iz Hrušova, stara 62 let.

KRONIKA NESREČ

V gostilni v Gornji vasi pri Preboldu jo je v pretepu izkupil s kosiščem po glavi Avgust Soklič iz Gornje vasi. — Tudi v Drešnji vasi pri Petrovčah so se v gostilni stekli fantje. V pretepu je dobil težje poškodbe po glavi Avgust Gomilšek.

Z motorjem je padel Slavko Leskovšek iz Dvora pri Šmarju. Dobil je težke poškodbe na glavi.

Pri padcu si je poškodoval rebro Pavel Rožič iz Železnega pri Zalcu.

Anton Maruša iz Cankarjeve ulice si je pri padcu poškodoval nogo.

Pri nakladanju drv si je zlomil nogo Janez Sivka iz Dobrežič pri Pilštanju.

Jakob Čujež iz Lekmarja pri Slivnici je streljal s puško. Pri tem se je obstrlel v desno roko.

Kolesar je podrl na cesti v Šmarjeti Faniko Končan. Dobil je poškodbe na levi nogi.

Pri padcu z drevesa je utrpel pretres možganov in si poškodoval roke Ivan Hojak iz Zalca.

S kolesom je padel Franc Cander iz Lahovne. Pri padcu je utrpel težje poškodbe na glavi in tilniku.

Pri kopanju si je na črepinjah prerezala nogo Miroslava Avžner iz Polzele.

DROBNE NOVICE

Zopet nesreča z nabojem. Na Polulah so otroci v bližini nove šole našli naboj. Znosili so skupaj kupček slame, jo zažgali in vrgli naboj v plamen. Naboj je eksplodiral in zadel petletnega Stanka Krajca v levo oko. Primer nesreče naj bo staršem v opomin, da poučijo svoje otroke, naj se ne igrajo z najdenimi eksplozivnimi stvarmi.

Umrli je v Smartnem v Rožni dol. Milka Stožir, lastnica bivše znane gostilne »Pri Poharcu« v Smartnem. Med vojno je njena hiša vsak čas nudila zatočišče in hrano partizanom, ki so imeli postojanke po teh krajih.

Nov transformator so pričeli graditi pod Kalvarijo. Transformator bo služil potrebam okoliša Jožefovega hriba.

Na Ostrožnem so se v bližini hiše Velenškove gostilne igrali otroci na cesti. Ko je privozil avtobus iz Smartnega, se je neki otrok vlegel na cesto. Sofer je v zadnjem trenutku zavrl avtobus z vso silo in preprečil nesrečo. Starši naj bi pazili na svoje otroke in jih podučili, da je za igranje cesta neprimeren kraj.

GRADBENO PODJETJE

»SAVINGRAD« CELJE

sprejme v službo

ADMINISTRATIVNO MOČ

s perfektnim obvladanjem stroje-pisja. Nastop službe takoj. Plača po tarifnem pravilniku. Pismene ponudbe poslati na upravo podjetja.

...IN ZALEDJA

Šentjur v luči borbe za stanovanja

Kadar govorimo o vzrokih mizernega stanja šentjurskega političnega, gospodarskega in družbenega življenja, se najprej ustavimo pri ljudeh samih in potem pri finančnih. Razumljivo je, da sta to dva temeljna vzroka; dobila sta pa svoj poseben odtenek v borbi za stanovanja. Šentjur iz leta v leto živetari in ljudje, od katerih bi sicer nekaj pričakovali, si prizadevajo samo še, da ne bi bilo slabše.

Danes je Šentjur središče Voglajnske komunne. Govorilo se je že, če ima ta komunna sploh kakšne posebne perspektive, a prevladalo je negativnejše mnenje. Ne bi se tukaj spuščal v to področje, o tem drugič. Šentjurčanom nameri ne more biti jasno, kako naj komunna zaživi ob pogojih, ki jih nudi trg. Vse iluzije so se podirle, ko se je pojavilo vprašanje, kam s komunno, kam z uslužbenci in kam z ljudmi, ki bodo v bodoče morali prebivati v Šentjurju, če hočemo, da bo komunna res komunna in ne samo prazna upravna forma. Resni pretirano, če pravim, da so se Šentjurčanom podirle iluzije. Danes šteje trg 732 prebivalcev in od teh jih že danes velik odstotek prebiva v slabih in nezaželenih stanovanjih. Pri upravi stanovanjskih zgradb pa leži 29 prošenj, ki nujno terjajo rešitve. Ni osamljen primer, da mora magistra prenočevati kar v lekarni. Tudi zdravnik ne more v Šentjur, ker nima stanovanja in ravno tako poštna upravnica. Poleg tega se vozi v Šentjur šest prostovoljnih delavcev, kar se v zgodovini trga še ni zgodilo. Na obrat LIP se ravno tako vozi skoraj vseh upravnih aparat. Podobno tudi v vsa trgovska podjetja. Tudi direktor Tovarne poljedelskih strojev se vozi v službo, kar gotovo ni najboljše. Skratka, v Šentjur se vozi več kot polovica ljudi, od katerih bi mogel trg sam nekaj pričakovati. Tako pa! Ljudje prihajajo in odhajajo in za Šentjur kot tak, za njegovo notranjo rast in življenje ostajajo slej ko prej mrtvi. Do sedaj se to morda še ni tako poznalo ali v bodoče se bo. Nemogoče je govoriti o komunni, če bodo ljudje, ki bodo vodili in usmerjali njen razvoj, ostali tej komunni in od nje odmaknjeni. V teh ljudeh ne bo žive potrebe boriti se za zgraditev raznih komunalnih naprav ali doseganje športnih, kulturnih in podobnih uspehov. Kar se zdi človeku potrebno in nujno, zato se bori, sicer bo kaj kmalu avtomatično izločen. Brez potreb ni dejavnosti, in kako naj neko usmerja dejavnost, ki ne čuti potrebe? Tukaj se končajo vse pravilnice o razumevanju! V Šentjurju smo se lahko o tem prepračili!

Ob tem se vprašajmo: kaj se obeta Voglajnski komunni? Večina ljudi se bo samo vozila v Šentjur opravljati svoje službene dolžnosti. Poleg tega pa se

IZ SLOVENSKIH KONJIC

Sindikalni odbor podružnice lesnega obrata v Slov. Konjicah je že pričel s prvimi pripravami za redni občni zbor, ki bo predvidoma v začetku meseca oktobra. Na zadnji seji so postavili že nekatere komisije, ki bodo pomagale pri sestavi letnega poročila, napravile volilni imenik in pripravile ostale tehnične stvari. Ko bo poročilo sestavljeno, ga bodo dali članstvu v razpravo, da se bodo že pred samim zborom seznanili z delom svojega odbora. Prav tako bodo na skupnih sestankih v posameznih oddelkih in izmenah predlagali kandidate za novi odbor, kar bo v veliki meri olajšalo delo pri dokončni sestavi kandidatne liste.

Večje število delavcev iz tovarne usnja KONUS v Slov. Konjicah si je pretekli teden ogledalo zagrebški velesejem, kamor so potovali s tovarniškim kamionom. Tudi iz oplotniške granitne industrije in iz vitanjske kladivarne je razstavo obiskalo več skupin delavcev.

L. V.

IZ ROGAŠKE SLATINE

Preteklo nedeljo je Prostovoljno gasilsko društvo v Rogški Slatini proslavilo 75. obletnico svojega obstoja. V ta namen so pripravili veliko slovesnost. Popoldne ob 14. uri so imeli gasilci sektorsko vajo v središču Rogške Slatine. Po uspešno opravljeni vaji so se čete zbrale pri gasilskem domu, kjer je komisija dala splošno oceno vajam. Vaje so bile res dokaj uspešno izvedene in zaslužijo gasilci Rogške Slatine vso pohvalo. Venčar bi bil uspeh lahko boljši, če bi bilo več discipliniranih in poštvalnih tovarišev. Iz kronike društva je videti, da je rogaško Prostovoljno gasilsko društvo prehodilo že dolgo in zelo uspešno pot.

I. J.

IZ VELENJA

V soboto je bil v kinodvorani pevskega koncert pomlajenega moškega pevskega zbora Svobode.

Na sporedu je bilo sedemnajst narodnih, partizanskih in umetnih pesmi. Posebno so ugajale solo točke sopranistke Jevškove.

Koncert je v celoti uspel. Takih koncertov si Velenjčani želijo še več.

-V-

ZA TEDEEN OTROKA V VELENJU

Pred dnevi se je ponovno sestal odbor Društva prijateljev mladine v Velenju.

Med najvažnejšimi točkami dnevnega reda je bil razgovor o pripravi za Teden otroka, ki bo od 2. do 9. oktobra.

Za začetek Tedna bodo vrtili mladinski film. V petek, 7. oktobra, bo občni zbor društva, združen z vzgojnim predavanjem pedagoga iz Celja. Še pred tem bo v torek roditeljski sestanek nižje gimnazije Velenje.

Gibanje prebivalstva v celjski okolici

V času od 3. do 10. septembra 1955 je bilo rojenih 15 dečkov in 18 deklic.

Poročili so se:

Franc Razdevšek, kmet iz Studenc in Marija Putanec, gospodinjska pomočnica iz Gotovelj; Ivan Ledinec, traktorist in Marija Sešek, vrtnarica, oba iz Vrbja; Rafael Divjak, rudar iz Saleka in Olga Kelnar, delavka iz Gotovelj; Srečko Kojc, železokrivce in Leopoldina Skočaj, delavka, oba iz Podkraja; Ciril Polavder, rudar iz Pankraza in Rozalija Hribaršek, delavka iz Zaleca; Vincenc Jagodič, trgovski pomočnik in Irena Rac, poljedelka iz Uniš; Janez Cerovski, steklar iz Plata in Ljudmila Conč, poljedelka iz Topol; Franc Tanšek, poljski delavec iz Javorja in Terezija Romih, poljska delavka iz Turnega; Alojz Ofentavšek, milničnik iz Rogške Slatine in Cvetka-Terezija Pečnak, uslužbenka iz Šmarja pri Jelšah.

Umrli so:

Elizabeta Skorec, prevzitarica iz Kristanvrha, stara 78 let; Janez Zupanc, prevzitar iz Spodnje Ponikve, star 88 let; Franciška Zakosček, poljska delavka iz Grobele, stara 65 let; Srečko Sirc, rudar iz Zabukovec, star 33 let; Jožef Eših, prevzitar iz Podgaja, star 65 let; Simona Osek, poljedelka iz Topol, star 25 let; Marko Kovač, kmetovalec iz Loke pri Planini, star 79 let; Jožef Meličar, poljski delavec iz Babne reke, star 44 let; Marija Pertinač, kmetovalka iz Sv. Petra, stara 57 let; Jože Nuncič, kmet iz Kuretnega, star 75 let; Tatjana Sepec, otrok iz Pijevce, stara 8 mesecev.

KMETIJSKA ZADRUGA V MOZIRJU

SPREJME S PRVIM OKTOBROM

TRGOVSKEGA POM

OCNIKA, VEŠČEGA V

MEŠANI STROKI, VOJAŠČINE

PROSTEGA, PLAČA PO TARIFNEM PRAVILNIKU.

ICA

Umetno jezero v Košnici že drugo leto?

doma, se v poletnih mesecih zatečejo v valove Savinje in se na bregovih izpostavljajo soncu.

Savinja je že dolgo premajhna in bo vedno bolj nezadostna količina njenih voda spričo rasti prebivalstva v Celju. Samo z graditvijo kopalnega bazena bi ne bilo veliko pomagane. Kopalni bazen olimpijskega obsega lahko sprejme nekaj sto, toda ne nekaj tisočev kopalcev. Poleg tega je bazen namenjen predvsem športnim prireditvam. Le-tem na ljubo bi se morali ohladitve željni Celjani dostikrat umakniti iz betoniranega korita.

Vsekakor je ideja o umetnem jezeru v Košnici nadvse blajbiva in koristna. Štiri milijone dinarjev za predvidene zaježitvene stroške, spričo 7000m² površine bodočega jezera, je pač zelo majhen izdatek. Olimpijski bazen, ki je tudi potreben v Celju, bo neprimerno manjši, pa bo stal veliko več denarja.

Kraj, kjer naj bi bilo bodoče jezero, je dok simpatičen. Ves dan v soncu, obkrožajo ga travnata pobočja in gozdiči, tla obetajo kristalno čisto vodo itd. Ob jezeru bi se dala zgraditi pravcata naselja weekend hišic, okrepčevalnice, športne naprave itd. Padec vode pri jezui bi lahko poganjal manjšo električno centralo za potrebo razsvetljave vseh teh objektov. V zimskih mesecih pa bi se jezero lahko spremenilo v veliko drsališče.

Vsekakor je ta misel zelo privlačna in je prijetno razburila Celjane. Vprašanje, če je to mogoče izvesti, pa je vendar še nekoliko odprto. Strokovnjaki morajo ugotoviti, če ima potok, ki bi napolnjeval jezero, dovolj vode, vsekakor več kot bi je jezero v letnih dneh izhlapevalo? Drugič je važno tudi to, če bodo tla zadrževala vodo in da je ne bo preveč »pobegnilo« po nepredvidenih odtokih. Nič manj pa ni važno prizadevanje nas vseh, če bomo znali zamisel realizirati in da ne bo »naše celjsko jezero« po nekaj navdušenih sejah in razpravah »padlo v vodo«.

Na zadnji seji Sveta za gospodarstvo so o tem razpravljali, po seji pa so si člani sveta teren tudi ogledali. Izvolili so komisijo, ki bo načrt izvedla. V komisiji so Zoran Vudler, inž. Blaž Pristovšek, Rado Jenko in inž. Trček. Če bo šlo vse po sreči in če bodo obeti postali resnica, se bomo drugo poletje že kopali v novem jezeru.

Trgovsko podjetje OZZ Celje, SKLADIŠČE ŠENTJUR

odkupe vse poljske pridelke: jajca, polže in gozdne sadeže po najvišjih dnevnih cenah. — Ima na zalogi razno opeko in ostali gradbeni material, katerega nudijo potrošnikom kmetijske zadrage po najnižjih dnevnih cenah. Prav tako odkupuje preko kmetijskih zadrug.